

Какъв е този „пръст в ръката на величествения човек“, който пише в „царския дворец“, тоест на небето? Вече се убедихме, че астрономичната тема звучи достатъчно открито и силно в библейските пророчества. Стига ни да разгледаме средновековната рисунка в „Кометография“ на С. Любенецки от 1681 г. [1257]. Рис. 4.20.

На звездното небе има димен облак, от който се протяга ръка, стиснала клон. В края на клона има чукачче, подобно на пръст, и с него ръката очертава следа по небето, която представлява някакъв неразбираем надпис. Точно над ръката е нарисувана КОМЕТА – огромна звезда с опашка, обвита с пламък.

Изглежда, че в „Дани-Ил“ наистина е описана комета. В пророчеството е казано, че ръката пише в посока към нощния Светилник. Това вероятно е Луната. Н. А. Морозов смята, че Величественият Човек е съзвездieto Змееносец. По-горе разгледахме тази идентификация.

После изплашеният цар търси съдействие от КШДИА, което означава „астролози“ [543]. И това е напълно естествено, понеже работата на средновековните астролози е да тълкуват небесните събития (Дан. 5:7). Накрая Даниил обяснява надписа: „И ето какво се написа: мене, мене, текел, упарсин. Ето и значението на това нещо: мене – Бог е преброил дните на твое-то царство и му е сложил край; текел – претеглен си на везните и си бил намерен недостатъчен; перес – раздели се царството ти и се даде на мидяните и персите“ (Дан. 5:25-28).

В еврейския превод: МНА-МНА, ТКЛ, У ПРСИН, което може да се преведе като: „Измервачът измери, Везни към Персей“. Вече отбелязахме, че в много средновековни карти Змееносецът е идентифициран като Измервача на Небето. Вж. рис. 4.12 от книгата на Корбинианус от 1731 г. [1077]. Когато „Дани-Ил“ говори за Измервача, явно има предвид, при това за втори път, Змееносеца, тоест величествения човек в средновековните звездни карти. Това ни кара да мислим, че някаква комета се е движила от Везните към Персей и е минала през Змееносеца.

След като анализира стигналите до нас сведения за кометите, Н. А. Морозов предполага, че това би могла да е кометата уж от 568 г от н.е., или кометата уж от 837 г от н.е. Но датирането с комети не може да е сигурно и в най-малка степен. Ще разкажем за това в книгата „Империя“.

В заключение ще отбележим, че в древния еврейски език няма форма за бъдеще време и то се определя по смисъл. Може би затова текст, написан в сегашно време, в смисъл – за събития от сегашно и минало време, да е възприет от потомците като текст, написан в бъдеще време [543]. Дали поради тази причина има толкова много пророчества в еврейската литература?